

Z A P I S N I K

26. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec, ki je bila v torek, 25. januarja 2005 ob 17.00 uri v sejni dvorani Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska ulica 5.

Sejo je na podlagi 33. člena Zakona o lokalni samoupravi, 20. člena Statuta Mestne občine Slovenj Gradec in 21. člena Poslovnika Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec sklical župan Matjaž Zanoškar, ki jo je tudi vodil.

Seji je prisostvovalo 25 članov občinskega sveta: Camlek Aleksander, Cehner Jože, Čevnik Marko, Gačnik Ivan, Jeromel Jože, Jus Vanja, Kamnik Alojz, Klančnik Bernarda, Kolar R. Niko, Kutin Bogdan, Logar Jože, Marhat Stanislav, Mavsar Milan, Naglič Albin, Paradiž Boštjan, Pogačnik Brane, Praprotnik Ana, Presečnik Ladislav, Rožič Robert, Slemenik Peter, Šmon Metka, Šumečnik Jurij, Tamše Stanka, Turičnik Edvard in Vrabič Jože.

Seji so prisostvovali tudi: župan Matjaž Zanoškar, mag. Ksandi Javornik, direktor občinske uprave, Lidija Požgan, vodja Oddelka za gospodarstvo, gospodarsko infrastrukturo, gospodarjenje z občinskim premoženjem in promet, Darko Iglar, dr.med., direktor Zdravstvenega doma Slovenj Gradec, Tomaž Primožič, predsednik Komisije za podelitev Bernekerjevih priznanj, Mateja Tajnšek, v.d. direktorica Javnega zavoda »Vetrnica«, Karin Potočnik – novinarka Koroškega radia, Petra Lesjak – novinarka RTV SLO, Mateja Hudolist – novinarka Dela, Ivan Uršnik - za prenos seje po KTV in Tatjana Špalir za strokovna opravila.

Župan je na podlagi seznama ugotovil, da je svet sklepčen in lahko nadaljuje z delom. Nato je prebral predlagani dnevni red in svetnike povabil k razpravi.

Ivan Gačnik je podal ugovor na pisni odgovor in mnenje Referata za promet pri Mestni občini Slovenj Gradec glede delno semaforiziranega prehoda za pešce pri Zadruzi. Mnenja je, da sama ureditev delno semaforiziranega prehoda za pešce pri Zadruzi, še ni dokončana. Nikjer v tem odseku ni postavljenega nobenega prometnega znaka, ki bi opozarjal na otroke oziroma šolarje na cesti, prav tako o tem ne priča talna označba (če se je ne potrebuje, ker šola ni v popolni bližini, zakaj je to urejeno poleg Tuš marketa na Celjski cesti). Prav tako bi moralo biti s prometnim znakom označeno, da se približujemo semaforiziranemu križišču, ker veliko voznikov spregleda dodatni semafor in prevozi sam prehod s hitrostjo 50 km ali še več ravno takrat, ko na samem prehodu zagori zelena luč, vozniki, ki pripeljejo iz Starega trga in Gozdne poti pa velikokrat spregledajo zeleno luč za pešce, saj nimajo semaforja. Otroci verjamejo pogledu na zeleno luč za pešce, ki jo vklopijo s pritiskom na gumb in kaj hitro se lahko zgodi, da bo ravno zaradi semaforja kdo povožen.

Ponovno je predlagal dokončno ureditev tega prehoda z ustreznimi prometnimi znaki in talnimi oznakami, kajti po toči kot vemo se ne zvoni, takrat bo za vse prepozno. Meni, da za sam znak in talno označbo ne bo šlo toliko denarja kot je omenjeno. Predlaga tudi, da se hitrostna omejitev 30 km/h uvede tudi na delu ceste od Zadruga proti Staremu trgu, do mosta čez Suhodolnico. Šolska pot na tem odseku je za otroke, ki stanujejo v jami in v Starem trgu, nevarna. Vsako govorjenje o varni poti za otroke iz Starega trga in naselja ob Suhodolnici v šolo je pravzaprav norčevanje iz ZVCP-ja. Mestna občina mora takoj ukrepati pri Ministrstvu za promet. Odgovor, da so pri urejanju semaforiziranega križišča pri Zadruzi sodelovali strokovnjaki za promet in Policijska postaja Slovenj Gradec, hoje v šolo ne naredi bolj varne.

Svetniki so se z predlaganim dnevnim redom strinjali in s o g l a s n o sprejeli

s k l e p : (št. 1)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec za 26. sejo Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec določi naslednji

dnevni red:

1. Pregled zapisnika 24. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec in zapisnika 25. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec;
2. Informacija o opravljanju dejavnosti direktorja Zdravstvenega doma Slovenj Gradec;
3. Predlog za povišanje mesečne naročnine na kabelsko razdelilni sistem v Mestni občini Slovenj Gradec;
4. Osnutek Pravilnika o postopku za izbiro in merilih za sofinanciranje programov s področja socialnega varstva v Mestni občini Slovenj Gradec;
5. Predlog Sklepa o pooblastilu za izvajanje gospodarskih javnih služb v Mestni občini Slovenj Gradec;
6. Obvestilo o podelitvi Bernekerjevih priznanj v letu 2005;
7. Predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja;
- Mnenje k imenovanju ravnatelja Gimnazije v Slovenj Gradcu;
8. Pobude in vprašanja svetnic in svetnikov;

AD 1

Pregled zapisnika 24. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec in zapisnika 25. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec;

Župan je svetnike povabil na razpravo zapisnika 24. in 25. seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec.

Stanka Tamše je želela, da se v njeni razpravi pri obravnavi predloga za povišanje mesečne naročnine na kabelsko razdelilni sistem v Mestni občini Slovenj Gradec na 24. seji občinskega sveta popravi letnica, saj so občani individualne pogodbe s podjetjem Elektro Turnšek sklepali leta 1997 in ne 1987 kot je zapisano.

Ker razprave ni bilo več, je **župan** predlagal glasovanje. Svetniki so s o g l a s n o sprejeli naslednja sklepa:

s k l e p : (št.1.1-349)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec sprejme zapisnik 24. redne seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec v predloženem besedilu, skupaj z dopolnili svetnice Stanke Tamše.

s k l e p : (št.1.2-350)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec sprejme zapisnik 25. redne seje Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec v predloženem besedilu.

AD 2

Informacija o opravljanju dejavnosti direktorja Zdravstvenega doma Slovenj Gradec;

Župan je svetnike uvodoma opomnil, da so v zadnjem času v javnih medijih zasledili kar dosti člankov glede dodatnega dela, ki ga je opravljal direktor Zdravstvenega doma Slovenj Gradec. Ob dejstvu, da je Mestna občina Slovenj Gradec ustanovitelj javnega zavoda je Svetu zavoda Zdravstvenega doma Slovenj Gradec postavil vprašanje, kaj določa pogodba o zaposlitvi direktorja glede nezdržljivosti funkcije in kako je v tem smislu usklajena s trenutno veljavno zakonodajo. Svet zavoda se je sestel in obravnaval to vprašanje. Na podlagi pojasnila njihove kadrovske službe so ugotovili, da direktor med veljavnostjo pogodbe o zaposlitvi ne sme na svoj ali tuj račun sklepati poslov, ki sodijo v delovno področje ali dejavnosti delodajalca. To tudi ne počne, saj citologija ni

delovno področje Zdravstvenega doma Slovenj Gradec. Ugotovili so, da ginekološka citopatološka dejavnost, ki jo v prostem času opravlja direktor zdravstvenega doma, združljiva s funkcijo direktorja in ni kršen noben člen iz te pogodbe o delu. Enako vprašanje je naslovil tudi na Ministrstvo za zdravje ter na Zdravniško zbornico Slovenije. Oboji so odgovorili, da ne morejo podati odgovora, saj niso podpisniki pogodbe o delu. Dejal je, da je s celotno problematiko želel seznaniti tudi občinski svet in predlagal Darku Iglarju, da poda obrazložitev.

Darko Iglar, direktor zdravstvenega doma je glede na to, da so se v zadnjih tednih tako v medijih kot na ulici v zvezi z njegovim delom razširile številne laži, polresnice in podtikanja menil, da je prav, da tudi pred občinskim svetom na kratko pojasni zadevo. Dejal je, da se je z ginekološko citološko diagnostiko začel ukvarjati že v času specializacije v Ljubljani leta 1994 in potem to dejavnost nadaljeval v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec, kasneje ko je delovno razmerje sklenil v zdravstvenem domu, pa tudi tam. Ta dejavnost je nemoteno potekala nekje do leta 2002. V mesecu avgustu 2001 je v Uradnem listu RS na željo stroke izšel pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati laboratorij za pregledovanje brisov materničnega vratu. Ta pravilnik pogojuje tehnične, kadrovske, prostorske pogoje itd., ki naj bi jih izpolnjevali tovrstni laboratoriji. Pravilnik v svojem 1. členu govori, da lahko to dejavnost opravljajo tako pravne in fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in izpolnjujejo zdravstvene pogoje. Ker pa v Zdravstvenem domu Slovenj Gradec v tistem trenutku ni bilo primernih prostorov in v izogib podvajanju prostorskih in kadrovske kapacitete, sta Zdravstveni dom Slovenj Gradec in Splošna bolnišnica Slovenj Gradec dne, 15.11.2002 sklenila pogodbo o souporabi prostora in kadra na enoti patomorfologije v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec. Tako so o spremenjenih pogojih v roku, ki je bil predpisan v dopisu s strani ministrstva, o tem obvestili ministrstvo za zdravje. Nato je bila 23.2.2004 na ministrstvu imenovana tričlanska komisija, ki je pregledala pogoje, v katerih so to dejavnost opravljali na enoti patomorfologije v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec in izdala negativno mnenje. Zdravstveni dom je v zvezi s tem vložil tožbo na upravnem sodišču, kjer z materialnimi dokazi spodbijajo vse navedbe iz obrazložitve negativne odločbe. V odločbi je bila navedba, da je prostor namenjen tudi za druge dejavnosti in je premajhen, saj ne omogoča 3 km² delovne površine za posameznega delavca, kar je po pravilniku minimum. Dejal je, da z izmerami dokazujejo, da je delovne površine za posameznega delavca več kot tri kvadratne metre. Nadalje so navedli, da je pomanjkljiva oprema, saj v prostoru ni kovinske omare in ekonomskega stola. Omaro so fotografirali, prav tako ekonomski stol in to tudi v tožbi dokazujejo. V negativni odločbi so navedli, da vodja laboratorija nima ustrezne izobrazbe, da nihče ni redno zaposlen in dejal je, da tudi to na sodišču dokazujejo, da temu ni tako. Kakšni so bili razlogi, da zdravstveni dom ni dobil pozitivnega mnenja je torej zakulisje, tega pa tu ne more razlagati, ker je predmet spora na sodišču. Kot je že povedal, je ta odločba bila izdana 7.6.2004. Kot vestni državljani so to odločbo upoštevali in v predvidenem roku z dejavnostjo v zdravstvenem domu tudi prenehali. Tu se njegova zgodba kot direktor zdravstvenega doma konča. Naprej pa je zadeva potekala takole. Bivši naročniki njihovih storitev v zdravstvenem domu so podpisali pogodbe za opravljanje teh storitev z bolnišnico Kranj, ki je imela in še vedno ima dovoljenje za pregledovanje brisov materničnega vratu. Bolnišnica Kranj je podpisala podjemno pogodbo z družbo Kirka iz Ljubljane kot podizvajalcem, s katero pa osebno ni povezan ne lastniško, niti ni soustanovitelj. Solastnica omenjene družbe je dr. Lenartova, ki je največja strokovnjakinja, kar se tiče te diagnostike v Sloveniji. Ona se je za opravljanje teh storitev obrnila na bolnišnico Kranj, na dr. Hleba iz Dravograda in seveda na njega osebno. Delo je na tak način potekalo do konca leta 2004, ko je zaradi znanih okoliščin Bolnišnica Kranj demonstrativno prekinila pogodbo z naročniki in podizvajalci, to je firmo Kirka v Ljubljani. V jeseni lanskega leta je kot Darko Iglar ustanovil svojo lastno družbo Laboratorij d.o.o, to je družba za opravljanje laboratorijskih dejavnosti s sedežem v Ravnah na Koroškem, ki je uradno registrirana. Da jo je lahko uradno registriral je moral pridobiti soglasje Ministrstva za zdravje in ga tudi pridobil. Vendar se v teh prostorih vse do danes delo ni opravlja, ker še vedno nima dovoljenja za opravljanje te dejavnosti. Konec lanskega leta so se začele v medijih pojavljati številne neresnice, afere itd. in v nadaljevanju jih je nekaj naštel. Prvič »laboratorij v direktorjevi pisarni«, velik naslov v časopisih, »delo se je izvajalo v neprimernih prostorih« in oboje je zanikal. Družba Kirka je nadaljevala delo zdravstvenega doma Slovenj Gradec v prostorih, kjer se je prej izvajala ta dejavnost. Ali so prostori primerni, pa v tem trenutku ne ve nihče v Sloveniji. Če so prostori neprimerni, bo odločilo upravno sodišče in bodo neprimerni od dneva pravnomočnosti sodbe. Naprej »Iglar podpisoval pogodbe« je dejal, da Darko

Iglar ni podpisal nobene pogodbe od poletja 2004 naprej. Pred tem pa je podpisoval kot direktor zdravstvenega doma, kar so počeli v okviru zdravstvenega doma. V časopisu je bil tudi naslov »Direktor zaslužil tudi postrani«, a je kaj narobe, a je protizakonito, to je njegova ustavna pravica. Nadalje je glede naslova »Koliko je direktor zaslužil po strani, 50 mio na leto, 5 mio na mesec« dejal, da to lahko ugotavlja samo davkarija. Ne javnost, niti občinski svet, ampak ko je pa že tu, lahko z vso odgovornostjo pove, da dokler je to opravljal v okviru zdravstvenega doma, je zaslužil natančno toliko, kolikor mu je odobril svet zavoda zdravstvenega doma za delo, ki ga je opravljal v popoldanskem času izven rednega delovnega časa. Od dneva ko je pa zdravstveni dom to dejavnost nehal opravljati, pa ni zaslužil niti tolarja, ampak to je spet problem davkarije. Delo bo dobil plačano, ko bo lahko izstavil uraden račun, ko bom imel dovoljenje za opravljanje dejavnosti. Naslednja bi rekel diskreditacija »Oškodovanje blagajne«, kjer je bil posredno omenjen tako kot vsi ostali, da so oškodovali blagajno Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Očitke je zavrgel in povedal, da so delali za nižjo ceno in tako v blagajni privarčevali. Glede članka »Iglar nima izobrazbe« je dejal, da je že dokazal, da jo ima. Nadalje »Zasebništvu prepovedano, nezakonito delo, pravilniki in dopisi«, je povedal, da Zakon o zdravstveni dejavnosti iz leta 1992 govori, da je patoanatomska dejavnost prepovedana zasebnikom, kaj je ta dejavnost ni povedal nihče. Leta 1994 je ministrstvo za zdravstvo in njegove strokovne službe sprejelo sklep, ki pa ga sedaj ne najdejo, da se ta dejavnost izvzame iz tega. Nato je svetnike seznanil z dopisom ministra za zdravje po izidu tega pravilnika, v katerem minister prosi vse javne zavode in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost teh laboratorijev in želijo nadaljevati opravljanje te dejavnosti, naj jih o tem vendarle obvestijo. Nadalje je omenil članek »Iglar krši individualno pogodbo« in se zahvalil županu, da je nemudoma skočil v zaščito direktorja javnega zavoda in sklical svet zavoda, na katerem se je razčistilo, da dela v skladu z individualno pogodbo. Tako njemu kot celotni stroki očitajo po medijih neetičnost. Menil je, da je to je stvar zdravniške zbornice, če je neetično, da so delali veliko ur na dan, da so v roku 7 dni od prejema materiala do izdaje izvida, izvide tudi izročili. Od takrat, ko so prenehali delati je čakalna doba 2,5 meseca, v prihodnje bo približno 5, 6 mesecev. Če je to neetično, da so delali v skladu z vso stroko, z vsemi strokovnimi normativi, v kratkih rokih in za nižjo ceno, potem vrne licenco zdravniški zbornici v tem momentu. Nadalje je bilo v medijih zaslediti tudi to, da so sestavljali celo fiktivne pogodbe in zaračunali delo, ki ni bil opravljeno. Dejal je, da so sodelavci imeli ravno danes nadzor kriminalistov na gorenjski regiji in upa, da se je to že razčistilo. Glede na vse povedano, ni mogel drugače, kot da je izkoristil svojo ustavno pravico in seveda ne bo dovolil blatenja njegove imena, njegove družine, strokovnih kolegov in nenazadnje Zdravstvenega doma Slovenj Gradec in je že zahteval ustrezno sodno varstvo. Dejal je, da to naj ne zvezi kot zagovor ali opravičilo, to so dejstva.

Župan je odprl razpravo.

Stanislav Marhat je povedal, da je svetniška skupina Nove Slovenije pred to sejo mestnega sveta razpravljala med drugim tudi o tej točki dnevnega reda. Člani svetniške skupine menijo, da so ugotovitve ali je direktor zdravstvenega doma popoldne kot zasebnik omenjeno delo lahko opravljal ali ne v pristojnosti strokovnih institucij in na to tudi občinski svet ne more vplivati s svojo razpravo. Vendar pa so ugotavljali, da je bil direktor kot delavec s posebnimi pooblastili zelo angažiran na mnogih drugih področjih in prav gotovo bi lahko del energije usmeril v vodenje zdravstvenega doma. Sicer ne trdi, da direktor zdravstvenega doma ni uspešno vodil, ampak stanje verjetno ni tako, da ne bi moglo biti še boljše. V primeru, da bi se mogoče manj angažiral na drugih področjih, bi se bolj posvetil nalogi, za katero je tudi pošteno plačan. Njegova plača je približno za 60 % večja od plače župana in menil je, da je prav, da to povedo. Izogniti se tudi ne more vtisov, da gre delno za kršitev konkurenčne klavzule. Ta dejavnost se je prej opravljala v zdravstvenem domu in težko vidi kakšen je njegov interes, da se ta dejavnost pripelje nazaj pod okrilje zdravstvenega doma, ker jo je prav gotovo možno opraviti na privat način bolj racionalno in tudi za njega z boljšimi finančnimi učinki. Ugotavljal je, da bo direktorju kmalu potekel mandat, zato bo potrebno razmisliti ali mora biti na tem mestu direktorja nujno medicinec ali ne bi kazalo pritegniti koga iz ekonomske, finančne ali kakšne druge stroke, ki se bo angažiral samo na delo v zdravstvenem domu.

Brane Pogačnik se je v osnovi sicer strinjal s predhodnikom, a hkrati po drugi strani v priloženem gradivu zasledil, da so z njegovim delom zadovoljni vsi podrejeni v zdravstvenem domu, kljub temu, da je bilo v medijih veliko člankov in jasno predložene pripombe na njegovo delo. Na predlog sveta zavoda je dobil nagrado za primerno delo v preteklem koledarskem letu in tako sindikat kot svet zavoda nimajo pripomb čez njegovo delo. Bil je mnenja, če je nekdo komu podelil koncesijo, da izvaja določeno aktivnost v zdravstvu, bi moral skrbeti tudi za to, da bo vedel kdo to aktivnost izvaja. Če je bila direktorju zdravstvenega doma ponujena priložnost, da svoje znanje vnovči na tem področju in če je videl, da mu je to omogočeno, bi verjetno marsikdo na njegovem mestu postopal enako. Dejal je, da v tem ne vidi nič napačnega. Dokler ne bo dokazano, da je v bistvu kršil to pravico kot direktor zdravstvenega doma Slovenj Gradec in pa dokler mu ne bo dokazano, da je za to kazensko odgovoren, ne vidi nekega razloga, da bi se mu izrekla nezaupnica glede na njegovo delovno mesto direktorja zdravstvenega doma.

Župan je pojasnil, da občinski svet na tej seji ne razpravlja o nezaupnici, gre le za informacijo glede opravljanja dejavnosti.

Ivan Gačnik je pripomnil, da mora biti gradivo za seje, ki ga dobijo svetniki, dobro pripravljeno. V tem gradivu je priložena izjava za javnost za medije, ki jo je napisal direktor zdravstvenega doma in smatral je, da se ta pravzaprav občinskih svetnikov ne tiče. Zato ne ve, zakaj je v gradivu. Nato pa je direktorja zdravstvenega doma vprašal, katere časopisne hiše je že tožil in katere še bo, če že svetniki imajo to gradivo. Nadalje je župana vprašal, zakaj svetnikom ni bil posredovan odgovor od Ministrstva za zdravstvo. Priložena izjava za medije pa se mu zdi kot ena grožnja svetnikom, bodite tiho, ne govorite, ker vas lahko nekaj doleti. S tem se ni strinjal in ponovno poudaril, da je izjava za javnost bila v gradivu nepotrebna.

Župan je odgovoril, da so strokovne službe razpolagale samo s priloženim gradivom, ki je bilo posredovano svetnikom in kaj drugega ni bilo. Odgovor od zdravniške zbornice in ministrstva za zdravstvo so dobili naknadno in o vsebini tega jih je na tej seji že seznanil.

Edvard Turičnik je dejal, da so iz medijev veliko kaj slišali, ljudje tudi marsikaj pričakujejo, kaj bodo na tej seji rekli. Menil je, da imajo pri tem popolnoma zvezane roke, saj ne morejo sklepati, ne razsojati in ne obsojati. Pa vendar je ne glede na ugotovitve sveta zavoda zdravstvenega doma izrazil prepričanje, da direktorju tega ne bi bilo treba delati, z ozirom na to, da ima res veliko plačo. Glede na to, da je direktor omenjeno delo opravljal večje število ur je menil, da zdravstveni dom direktorja potrebuje tudi po službenem času. Zato bi bilo tudi smiselno, da bi funkcijo direktorja opravljal nekdo, ki ni iz vrst zdravnikov. Škoda je zdravnikov, ki so strokovnjaki na svojem področju in morajo vložiti ogromno truda, da je pridejo do take izobrazbe, da jim je naloženo vodenje zdravstvenega doma.

Darko Iglar je najprej odgovoril, da ima v svoji individualni pogodbi konkurenčno klavzulo, v kateri piše, da dokler je delovnem razmerju v zdravstvenem domu ne sme opravljati dejavnosti oz. sklepati poslov na področjih dela, ki so dejavnost zdravstvenega doma, kar pa to seveda ni bilo. Iz razprav je zaznal tih očitek, da ni naredil vsega, da bi ta dejavnost ostala v zdravstvenem domu. Ne ve kaj še lahko naredi več, kot da se je poslužil vseh pravnih poti, da bi bilo temu tako. Zato so tudi vložili tožbo na sodišče. Kakšna bo rabsodba še ni znano, pričakujejo pozitivno rešitev in če bo ta pozitivna, bo ta dejavnost tudi ostala v zdravstvenem domu. Zavrnil je očitek, da ima višjo plačo od župana in poudaril, da njegovo plačo predpisuje ministrstvo. Na vprašanje katere časopisne hiše je do sedaj tožil je odgovoril, da ni rekel, da je koga tožil. V izjavi za javnost je zapisal, da bo zahteval sodno varstvo, sodno varstvo pa niso samo tožbe. Glede očitkov, da mu tega ne bi bilo treba delati je popolnoma res, da mu ni bi bilo treba. Saj tudi ne dela več, to je tudi rekel za medije. Vendar ob dejstvu, da je v to vložil deset let svojega študija je dejal, da bo to v prihodnosti še delal ali kot direktor zdravstvenega doma ali ne, je pa drugo vprašanje. V razpravi je zasledil, da bi moral biti zdravstvenemu domu na razpolago štiriindvajset ur in dejal, da je sam na razpolago še več.

Župan je zaključil razpravo in se direktorju Zdravstvenega doma Slovenj Gradec zahvalil za podane informacije.

AD 3

Predlog za povišanje mesečne naročnine na kabelsko razdelilni sistem v Mestni občini Slovenj Gradec;

Župan je svetnike opomnil, da so na zadnji seji občinskega sveta ob obravnavi predloga za povišanje mesečne naročnine Komisijo za izgradnjo in razvoj kabelskega omrežja zadolžili, da predlog podrobneje prouči in glede tega oblikuje stališče. Predlagal je, da obrazložitev poda podpredsednik komisije Ivan Gačnik.

Ivan Gačnik je dejal, da je glede obravnavane točke dnevnega reda, v kateri razpravljajo o soglasju za podražitev cene kabelske naročnine v Mestni občini Slovenj Gradec, Komisija za izgradnjo in razvoj kabelskega omrežja zavzela stališče, ki ga bo posredoval v tem poročilu. Aktivnosti komisije segajo kar nekaj časa nazaj, saj so se prvič sestali takoj po sprejetju sklepa o ustanovitvi komisije. Na prvem sestanku so sprejeli smernice za delovanje komisije ter se odločili, da bo komisiji predsedoval svetnik Niko R. Kolar. Ker svetnik Niko R. Kolar zaradi odsotnosti žal ni mogel prisostvovati zadnji seji komisije, na kateri so obravnavali omenjeno problematiko, bo podal to poročilo kot podpredsednik komisije.

Razprava, ki se vleče že kar nekaj časa, je dobila epilog s sklicem razširjene seje komisije, ki je bila v petek, 7. januarja 2005 v sejni sobi mestne občine in se je udeležilo kar nekaj svetnic in svetnikov, sodelavcev uprave, udeležila pa sta se je tudi direktor in strokovni sodelavec podjetja Elektro Turnšek, ki sta predstavila argumente za zahtevano podražitev naročnine. Po izračunu, ki ga je podjetje Elektro Turnšek pripravilo, je realna komercialna cena naročnine na kabelsko televizijo 13,43 evra. Ker trenutna naročnina ne dosega realne vrednosti povračila stroškov, ki jih ima podjetje Elektro Turnšek pri posameznem priključku, je podjetje Elektro Turnšek predlagalo podražitev mesečne naročnine za 19 %. Po razlagi, ki so jo predstavniki podjetja ponudili, bi ta podražitev zagotovila nemoteno distribucijo dosedanjih programov in zagotovila tudi potrebno finančno zaledje za začetek priklopov in dobave kabelskega interneta individualnim naročnikom. Nato je predstavil procentualno strukturo cene naročnine. Stroški amortizacije predstavljajo pač amortizacijo sredstev, vloženih v izgradnjo omrežja, ki po besedah predstavnikov podjetja Elektro Turnšek znaša čez 460 milijonov sit, prispevki, ki so jih kot sofinanciranje priključka plačali občani pa naj bi dejanske stroške izgradnje posameznega priključka pokrili le 30-odstotno in je po tej logiki pač amortizacijo potrebno zaračunavati v takšnem znesku. Stroški avtorskih pravic tvorijo drugi velik odstotek cene naročnine, ki pa jih je operater dolžan plačevati, vendar teh stroškov v času, ko so se sklepale pogodbe, še ni bilo oziroma jih niso mogli predvideti. Nujni so tudi stroški električne energije, najema kabelske kanalizacije, ki jo na območju mestne občine operater plačuje Telekomu, 4,85 % cene gre za vzdrževanje in servisiranje sistema, precejšen strošek pa je najem optičnega kabla od Celja, kar po besedah predstavnikov operaterja predstavlja nov, velik strošek, mimo katerega pa, če želijo zagotoviti takšno kvaliteto slike in prenos podatkov za internet, ne morejo. Po aneksu pogodbe je dolžan operater po novem plačevati tudi del stroškov za delovanje in nabavo opreme za lokalno televizijo, ta znaša 4,16 odstotka od strukture cene naročnine.

Ker se operater, po besedah direktorja, Janka Turnška, zaveda, da plačilna sposobnost na Koroškem ni takšna kot drugod po Sloveniji, tudi ni pričakoval, da bi naročniki poslej plačevali polno komercialno ceno storitve, temveč je bil pripravljen ceno prilagoditi lokalnim razmeram in jo zvišati za 19 % glede na obstoječo vrednost 7,36 evra, kar bi znašalo 8,76 evra po naročniku. Na razširjeni seji komisije je predstavil probleme, s katerimi se podjetje Elektro Turnšek sooča že od samega začetka podpisa koncesijske pogodbe, od sprememb zakonodaje na tem področju, do pridobivanja soglasij, ki so bila potrebna za izgradnjo kabelske infrastrukture, saj je moralo podjetje Elektro Turnšek v končni fazi samo pridobiti soglasja, prav tako tudi izvršiti zemeljska dela na območju občine, namreč ob podpisu pogodbe jim je bilo obljubljeno, da se bo na področju mestne občine izvajala plinifikacija, do tega pa vsaj v obljubljenem oziroma načrtovanem obsegu ni prišlo, zaradi česar je moralo podjetje reševati nastalo situacijo in omrežje izgraditi v lastni režiji in stroških. Od tod tudi zamude in dejstvo, da se niso vedno mogli držati rokov.

Po burni razpravi, tisti, ki so bili tam to vedo, so sklenili kompromis: vprašanje je bilo v prvi vrsti, če kot lokalna skupnost sploh imajo pristojnost na oblikovanje tržne cene naročnine. Glede na ekspertizo, ki jo je pripravila odvetniška pisarna na osnovi doslej sklenjenih pogodb in aneksov k osnovni

koncesijski pogodbi, jo imajo. Kljub temu, da je podjetje Elektro Turnšek sklepalo pogodbe z individualnimi naročniki, se morajo kot lokalna skupnost vendarle zavzemati za to, da so cene vsaj tistih stroškov, na katere imajo količnejši vpliv, tudi občanom, kolikor se da v nekaterih normalnih okvirih, prijazne. Ne morejo pa seveda omejevati oblikovanja cen do nerealnih razsežnosti, saj bi to pomenilo povzročanje gospodarske škode operaterju in vprašanje je, če bi bili mi potem to škodo pripravljeno nositi, če bi prišlo do sodnega obračunavanja. Zaradi tega so podjetju Elektro Turnšek predlagali deset odstotno podražitev naročnine, česar pa ni bil pripravljen sprejeti, saj bi zgolj tolikšna podražitev ne zagotavljala dovolj sredstev za nemoteno delovanje obstoječega sistema in bi bilo potrebno zmanjšati število programov in ukiniti optični vod od Celja do Slovenj Gradca, ki predstavlja 20 % vrednosti cene naročnine. Direktor Turnšek je nato, po pogajanjih, pristal na podražitev 12,5 % za leto 2005. Takšno podražitev podpirajo tudi v komisiji in svetnikom predlagajo, da jo na glasovanju podprejo, saj je po njihovi oceni realna in sprejemljiva. Posebej so predlagali tudi delitev stroškov naročnine, doslej se je namreč naročnina obračunavala enkrat na dva meseca, kar je mnogim predstavljalo večji strošek, kot če bi jo plačevali enkrat mesečno. Seveda pa se pri mesečnem obračunu povečajo manipulativni stroški, torej stroški tiska položnic, poštne in računovodske knjige, ki bi znašali nekaj čez 80 tolarjev in bi pač bila naročnina povečana še za ta znesek, v primeru, da bi prišlo do takšnega obračuna. Operater bi moral takšno možnost ponuditi kot opcijo in bi se naj zanj odločili ljudje posamezno, saj je potrebno poleg tega stroška prišteti še ceno plačila položnice, ki se plača banki ali pošti in znaša zdaj že kar precej in ni zanemarljiva.

Primerjave z ostalimi kablenskimi sistemi, teh so slišali na sejah kar nekaj, seveda ne zdržijo. Ti kablenski sistemi so bili izgrajeni že davno, naš je namreč v primerjavi s temi sistemi relativno nov, predvsem pa so po posameznih drugih občinah te sisteme izgrajevali z denarjem iz samoprispevkov, v te sisteme ni vlagal komercialni izvajalec, kot je bilo to v tem primeru. Prav tako ne zdržijo zavajajoče informacije, da je boljše opcija kot kablenska televizija sprejem digitalnih programov preko SIOL TV, saj je ta v končni fazi bistveno dražja, za Telekomovo oziroma Siolovo kablensko televizijo je namreč potrebno imeti telefonski priključek ISDN, priključek ADSL ter poleg vsega tega še plačevati mesečno več tisoč tolarjev, da lahko spremljate obljubljenih 100 TV programov, sicer res v digitalni tehniki, a je skupni znesek za to opcijo okrog 13.000 sit, bistveno več torej kot dobrih 2500 sit, ki jih bomo morali odslej plačevati za kablensko televizijo v Slovenj Gradcu.

Komisija se zaveda, da je problematika okrog kablenske televizije v Slovenj Gradcu kompleksna, vendar morajo opozoriti na to, da se je nezadovoljstvo, lahko reče, malo umetno iniciiralo, o tem, kje so razlogi, ne bi želel niti razpravljati, dejstvo je, da je signal kablenske televizije v Slovenj Gradcu zadovoljiv, da je ponudba programov v primerjavi z nekaterimi ostalimi kablenskimi sistemi dobra. Marsikje morajo namreč za spremljanje nekaterih programov, ki jih občani mestne občine spremljajo v okviru te cene naročnine, plačevati digitalne pakete, dejstvo je, da je podjetje Elektro Turnšek uredilo individualna razmerja z večino naročnikov, da je v zadnjem času uredilo tudi sistem obračunavanja in da do pretiranih napak ne prihaja, seveda pa se morajo pač začeti zavedati, da ni več nič zastoj in da je potrebno za kvalitetno storitev tudi plačati. Za odklope neplačnikom pač ne morejo kriviti operaterja, ampak neplačnike. In tem tudi občinski svet ne more stati ob strani. To ni način.

Komisija meni, da je 12,5 odstotna podražitev sprejemljiva in da ne predstavlja tolikšnega stroška, da bi to resno ogrozilo individualne proračune posameznih gospodinjstev, zato še enkrat apelirajo na svetnike, da podražitev sprejmejo, saj je realna in sprejemljiva. Gotovo bodo slišali tudi kakšne protirazlage, ampak se morajo zavedati, da so na sestanku naredili vse, kar je bilo v njihovi moči in zadevo dodobra preučili, tako da meni, da so ji prišli do dna in bi želeli to zgodbo zaključiti. Razna podtikanja, ki so jim bili priča, pa niso v ponos nikomur, ne občinskemu svetu, še najmanj pa lahko vplivajo na konstruktivno razrešitev te problematike, ki je bila, še enkrat lahko reče, precej umetno sprožena.

Po končanem izvajanju Ivana Gačnika je **župan** svetnike povabil k razpravi.

Marko Čevnik je dejal, da je imel namen razpravo začeti malo drugače kot prejšnje seje, vendar ga je svetnik Ivan Gačnik izzval. Želel je obrazložiti, da sta s svetnikom Robertom Rožičem zapustila razširjeno sejo komisije iz razloga, ker je za tem govorniškimi odrom direktor podjetja Elektro Turnšek jasno in glasno rekel, pridite na sejo, da bodo pokazali vso dokumentacijo, vse boste imeli odprto, vse boste videli, ti dokumenti naj bi bili javni. Na seji vsi, ki so bili prisotni vedo, da je dejal, da lahko to

vidijo samo če podpišejo, ker so to poslovne tajne. Dejal je, da to ni res in vsem prisotnim pokazal letno poročilo. V letnem poročilu je razvidna bilanca, stroški, vidi ga lahko vsak, ker je javno. Nato pa je dejal je, da bo nadaljeval pri tem, kar je imel namen. Na prejšnjih sejah so že govorili in velike debate so bile glede podražitev. Na obeh sejah so opozorili na vrsto napak, ki jih je delalo podjetje Elektro Turnšek vrsto let, kar je koncesionar, oziroma ima pravico upravljanja s kabelsko razdelilnim sistemom. Da so to napake, so podkrepili in dokazali z dokazi, ki so neizpodbitni. Dejal je, da govori o neenakih cenah. Da so še in se še napake pojavljajo je potrdil tudi odvetnik Boris Marčič, ki ga je občina najela in je velik strokovnjak na Koroškem. V svojem pravnem mnenju je ugotovil, koliko je trenutno veljavna cena, ki jo je občina sklenila na osnovi pogodbe iz leta 1994 in pa sklenjenih aneksov. Ta cena je izhodiščnih 5 mark + 4 marke za nižjo tarifo in izhodiščnih 10 mark + 4 marke za višjo tarifo, torej 9 ali 14 mark. Ta cena je prava in bi morala biti izhodiščna in tudi formulirana v predlogu komisije. Nadalje v svojem ugotavljanju g. Marčič navaja, da podjetje Elektro Turnšek ne more okrniti programske sheme, kljub temu če ne sprejmejo podražitev, ker je to v nasprotju s koncesijsko pogodbo. Že na 23. seji, ki je bila 16. novembra lansko leto, so v svetniški skupini SDS pozvali občinsko upravo, da prične postopke za odvzem koncesije in da začne iskati boljše rešitve. To so predlagali z namenom, da bi se zadeve uredile na pravi nivo in bi bila sprejemljiva tudi cena. Na žalost občinska uprava tega do danes še ni naredila, zato je v imenu svetniške skupine SDS podal nekaj predlogov. Zakon o telekomunikacijah govori, da je storitev kabelsko distribucijskega sistema gospodarska dejavnost, ki se opravlja na trgu. V primeru, če podražitev ne bo sprejeta, je direktor podjetja rekel, da bo odklopil optično povezavo oziroma, če bo stopnjeval pritiske in res odklopil, naj občinska uprava naredi naslednje poteze. Namesto, da se dajejo koncesije in možnost določenim podjetnikom, da zaslužijo, bi morda bi bilo smiselno, da se opravi cenitev sistema. Tako bodo prišli do dejanske prave slike in videli koliko je bil vložek mestne občine, koliko je bil vložek občank in občanov in na koncu, koliko je bil vložek iz samoprispevka v začetnih letih, to je okrog 1990 leta. Na osnovi teh ugotovitev bi bilo smiselno razmišljati o ustanovitvi ene teh družb, ali je to delniška družba ali so zadruga, kjer bi bili vsi, ki so vlagali solastniki in bi imeli o tem pravico odločati. Solastniki bi bili sorazmerno v višini svojega vložka, to je seveda jasno. Vse to bi pomenilo, da bi sami skrbeli za sistem, kar bi pomenilo, da bi se tudi trudili in imeli pravo kvaliteto in drugi dobre programe ter tudi lepo sliko. S tem bi v Mestni občini Slovenj Gradec prišli do pravega nadzora oz. pogledov o tem kaj se dogaja, ker bi kot je že prej pokazal konec leta dobili letno poročilo, kjer bi pisalo kaka je struktura cene, kaj se bo delalo, kako se bo delalo, kaka je amortizacija in vse to. Tega podjetje Elektro Turnšek žal do danes nikoli ni predstavilo. Kaj so vlagali, kje so posodabljali sistem, kje so bile izgradnje, katere ojačevalce so izboljšali itd, ker razvoj tehnike gre danes zelo hitro naprej. Prav tako Elektro Turnšek ni dalo nikoli podatka glede amortizacije, koncesijska pogodba pa jasno piše, da se denar iz amortizacije namenja v vlaganje in posodabljanje in vzdrževanje sistema. Glede nudenja interneta po KTV bi predlagali, kolikor bo prišlo do realizacije prejšnjega predloga, se pravi zadruga ali delniške družbe, pač odvisno, to so zgolj predlogi in menil je, da niso slabi, glede interneta bi pa bil naš predlog sledeč, del frekvenčnega pasa se da v najem najboljšemu ponudniku. Ni nujno, da je to eden, saj je v Slovenj Gradcu več podjetij, ki se s tem ukvarjajo. To sta tudi SGN d.o.o. in podjetje Kivi, zakaj pa ne bi domačini to delali. Del te najemnine bi lahko namenili ali za znižanje naročnine ali za namen lokalnega kabelskega programa mestne občine, ali za najetje optičnih vodov, lahko pa tudi za izgradnjo povezave iz drugih občin. Dejal je, da na osnovi njihovih argumentov s prejšnjih sej, ugotovitev in utemeljitev o nepravilnosti podjetja Elektro Turnšek, ki jih je potrdil tudi g. Marčič v svojem pravnem mnenju, v svetniški skupini SDS tega predloga o podražitvi ne bodo podprli.

Župan je glede na predlog, da mestna občina odkupi sistem in ustanovi konzorcij oziroma najprimernejšo obliko družbe, ki bo le to vodila naprej dejal, da se tudi tu pojavijo dileme in vprašanja. Najprej ali je mestna občina sposobna v proračunu zagotoviti finančna sredstva za odkup, saj je sistem zagotovo vreden več kot sto milijonov sit. Nadalje pa najbrž ne morejo pričakovati, da bo družba, ki bi bila ustanoviteljica z vsemi individualnimi vlagatelji in operater celotnega sistema, delala zastonj. Menil je, da bi bilo potrebno predlog natančno proučiti z vsemi finančnimi parametri.

Jože Logar je ugotavljal višino amortizacije v tej ceni in želel pojasnilo, kje so se opredelili za to amortizacijo in ali bo v enem letu, ali bo v petih letih oziroma kaj se bo takrat zgodilo, ko bo amortizacija že na ničli. Želel je pojasnilo, ali bo takrat znižanje cene in menil, da bi to bilo treba s

podjetjem Elektro Turnšek razčistiti. Nadalje pa je prisotne seznanil, da ima Elektro Turnšek v Občini Prevalje skupaj z davkom mesečno naročnino v višini 1.589 sit in županu predal položnico občana iz Občine Prevalje. Želel je še pojasnilo, ali je predlagano povišanje cene v Mestni občini Slovenj Gradec z davkom ali brez davka.

Ivan Gačnik je dejal, da je kot podpredsednik, ki je bil na tej seji komisije, dolžan odgovoriti, čeprav pa to ni čisto njegova stvar. Te podatke, ki jih je prebral, je posredovalo podjetje Elektro Turnšek. Amortizacija je izračunana in koncesijska pogodba med Mestno občino Slovenj Gradec in podjetjem Elektro Turnšek je bila sklenjena za dobo 15 let. Podjetje ima po 15 letih vso pravico, da ta sistem vrne oziroma mestna občina pogodbe ne podaljša. V gradivu je odvetnik Boris Marčič dobro vse nanizal kaj lahko stori mestna občina, kakšna so pogodbena razmerja, kako se bo kasnejša delniška družba oblikovala z lastniškimi deleži občanov itd.. Takrat so pač občani podpisali pogodbe, saj so si vsi želeli kabelsko televizijo. Tu je izvirni greh, individualne pogodbe mora vsak občan sam izpodbijati na sodišču, svetniki se lahko zavzemajo in se borijo za občane. Drugo vprašanje pa je kdo bo plačal to kupnino za celotno omrežje. Odvetnik Boris Marčič v svojem pravnem mnenju točno piše, da je sistem v tem primeru potrebno oceniti. Podjetje Elektro Turnšek je omrežje pripravljeno odprodati, vendar morajo lastniki omrežja plačati cenitev in v dobri veri, da se svetniki borijo za občane, jim bodo najbrž naredili stroške. Tudi sam se je pozanimal glede cene mesečne naročnine v Občini Prevalje in povedali so mu, da je Elektro Turnšek tam omrežje le prevzel.

Boštjan Paradiž je dejal, da se na nek način mogoče z navedbami in pogodbo ter tudi s kršitvami, ki jih je podjetje pri izvajanju te pogodbe naredilo, strinja s svetnikom Markom Čevnikom in ve, da bi lahko bila stvar lepše in boljše izvedena predvsem za tiste, ki imajo kabelsko televizijo. Povedal je, da žal v Radušah kabelske televizije nimajo in je tudi vprašanje, če jo bodo lahko imeli na vseh zaselkih tako v Radušah, kot na drugih območjih občine. Zato se mu zdi danes mogoče neekonomsko, da bi razmišljali o odkupu tega omrežja. Če to omrežje danes odkupijo, bodo na določenih območjih še vedno brez kabelske televizije. Najbolj oddaljen občan v Radušah bo lahko dobil kabelsko televizijo, če jo dobijo vsi, vendar bo moral zanjo plačati večjo vsoto, kar pa ljudje niso pripravljene, niti niso zmožni. Ponovno je poudaril, da je neekonomsko razmišljati o tem, da bi danes šli v odkup tega omrežja. Posledice odstopa od pogodbe, če ne sprejmejo predloga za povišanje cene, ki je sedaj z nekim kompromisom dosežena, spet privede do tega, da se zadeva ustavi na sodišču in traja precej dolgo, preden se reši. Telekomunikacija, medijska tehnologija, tehnologija se namreč v današnjem času razvijajo tako hitro, da bodo prej prišli do cenejših rešitev, da bodo tudi tisti zaselki, ki danes ne morejo gledati teh kanalov, prišli do nekih digitalnih povezav na podlagi katerega bo to omogočeno. Vsem v pobudo pa naj bo to, da bodo ta slovenjgraški program čimprej spravili tja, da ga bodo lahko gledali tudi ostali, ki ga danes ne morejo. Pa bo takrat večje število zadovoljnih, občinski svet pa bo mogoče takrat pred dilemo, da bo vložil denar v nekaj, ki bo v bistvu vsem občanom Slovenj Gradca v dobrobit, ne pa samo tistim, ki lahko danes preko kabelskega sistema gledajo to televizijo.

Ker razprave več ni bilo, je **župan** predlagal glasovanje.

Ivan Gačnik je prosil, ker mu poslovnik omogoča, da ga župan izključi iz tega glasovanja, ker je bil v to vlogo poročevalca na nek način primoran.

Župan je pojasnil, da tega predloga ne more sprejeti, lahko pa se svetnik Ivan Gačnik sam odloči, da ne bo glasoval. Nato je ponovno predlagal glasovanje in najprej ugotovil, da jih od 25 prisotnih glasuje 23, ki so z večino glasov (17 »za, 6 »proti«) sprejeli

s k l e p : (št.3.1-351)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec soglaša, da se mesečna naročnina na kabelsko razdelilni sistem v Mestni občini Slovenj Gradec v višini 7,36 EUR + DDV s 1.1.2005 poviša za 12,5 % in velja najmanj do konca leta 2005.

AD 4

Osnutek Pravilnika o postopku za izbiro in merilih za sofinanciranje programov s področja socialnega varstva v Mestni občini Slovenj Gradec;

Uvodno obrazložitev je podala **Mateja Tajnšek** in svetnike seznanila, da je v letu 2002 začel veljati sedaj veljavni Pravilnik o postopku za dodelitev in merilih za sofinanciranje socialno varstvenih programov v Mestni občini Slovenj Gradec, ki naj bi določal enotna pravila o postopku za izbiro in merilih za sofinanciranje programov s področja socialnega varstva v Mestni občini Slovenj Gradec. Po nekaj letih omenjenega razpisa so prišli do spoznanja, da je bil omenjeni pravilnik zastavljen nekoliko preveč ohlapno, zaradi česar je bilo zelo težko korektno izvesti ocenjevanje prijavljenih programov. Nato je v kratkem omenila pomanjkljivosti omenjenega pravilnika, v nadaljevanju pa podrobneje predstavila prenovljeno vsebino pravilnika. Predstavila je programe iz področja socialnega varstva, kriterije za izbor izvajalcev programov, postopek in merila za izbor programov. Svetnike je seznanila, da je osnutek pravilnika obravnaval tudi Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti. Člani so predlagali, da se termin »programi za stare« zamenja z terminom »programi za starejše«. Opozorili so tudi na nekaj tujk in zagotovila je, da bodo do predloga pravilnika odpravljene.

Jurij Šumečnik je kot predsednik Odbora za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti predstavil mnenje odbora. Povedal je, da so člani odbora ocenili, da je pravilnik dobro pripravljen in občinskemu svetu predlagajo, da ga sprejme.

Župan je odprl razpravo.

Milan Mavsar je dejal, da ne bo negiral delo odbora temveč ga mora celo pohvaliti, da je zelo aktivno delal in našel v besedilu eno napako. To je termin program za stare, niso pa ugotovili, da ima osnutek pravilnika zelo veliko neprimernih izrazov. Omenil je Zakon o rabi slovenskega jezika in opozoril, da le ta v tem pravilniku ni spoštovan. Predlagal je, da se vse tujke zamenjajo s slovenskimi izrazi. Kot primer je citiral stavek v 14. členu »Program prispeva k senzibilizaciji in k pozitivni percepciji posamezne depriviligirane skupine prebivalstva, kamor sodi tudi izdajanje glasila oziroma drugega propagandnega materiala.« Kdor želi razumeti izraze kot so senzibilizacija, percepcija itd. mora imeti slovar tujk. Izrekel je kritiko, da namesto niso zapisane slovenske besede. Zakaj se namesto senzibilizacije ne zapiše čuten, občutljiv, čutilen, zakaj se namesto percepcije na zapiše zaznava, dojetanje. Tudi za izraz, da programi potekajo kontinuirano naj se zapiše slovenski izraz. Dejal je, da je zelo velik nasprotnik tujk in če smo Slovenci, govorimo slovensko.

Jurij Šumečnik je opomnil, da so tudi člani odbora opozorili na tujke, kot jih je iznesel predhodnik in **Mateja Tajnšek** je že v uvodni obrazložitvi zagotovila, da bodo le te do predloga pravilnika zamenjane s slovenskimi izrazi.

Ivan Gačnik je predlagal, da se finančna sredstva razdelijo časovno prej kot so se v letu 2004, saj imajo društva težave glede finančnih predpisov. Predlagal je, da se osnutek prekvalificira v predlog in se da občinski upravi možnost, da javni razpis čimprej objavi. Opozoril je še, da je država do nevladnih organizacij precej mačehovska, sredstva je težko dobiti in so le ti bolj ali manj odvisni od občinskega denarja. Naša država bolj poskrbi za druge skupine in društva, na društva, ki pa res nekaj naredijo za starejše občane, pa premalo gleda.

Župan se je strinjal, da so bila v lanskem letu sredstva razdeljena zelo pozno, razlog pa je bil slab pravilnik. Ker je bilo podanih nekaj pripomb je predlagal, da le te proučijo strokovne službe in predlog ponovno obravnavajo na prihodnji seji.

Stanka Tamše je povedala, da so v svetniški skupini ZLSD prav tako razpravljali o osnutku in ga bodo podprli. Nato je predlagala, da se v 15. členu v prvi alineji točke A doda beseda v starosti, tako da se bo prva alineja glasila »ciljna skupina so vsaj v 90 % mladi v starosti od 14 do 27 let.« Dejala je še, da je v osnutku tudi precej slovničnih napak in nekatere od teh naštela.

Ker razprave ni bilo več, je **župan** predlagal glasovanje. Svetniki so s o g l a s n o sprejeli

s k l e p : (št.4.1-352)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec sprejme osnutek Pravilnika o postopku za sofinanciranje programov iz področja socialnega varstva v Mestni občini Slovenj Gradec v predloženem besedilu, skupaj z dopolnitvami iz razprave.

AD 5

Predlog Sklepa o pooblastilu za izvajanje gospodarskih javnih služb v Mestni občini Slovenj Gradec;

Lidija Požgan je svetnike uvodoma seznanila, da mora Mestna občina Slovenj Gradec v skladu z Odlokom o gospodarskih javnih službah, ki opredeljuje vrsto obveznih gospodarskih javnih služb opredeliti način izvajanja gospodarskih javnih služb. Predlagani sklep pomeni formalnost, ki pa mora biti sprejeta v obliki predlaganega sklepa, saj ima Mestna občina Slovenj Gradec za vse navedene gospodarske javne službe ustanovljeno javno komunalno podjetje. Navedeni sklep pomeni normativizacijo načina izvajanja gospodarskih javnih služb, sama vsebina le teh pa je določena s splošnimi akti za področje posamezne vrste gospodarske javne službe.

Župan je odprl razpravo.

Ivan Gačnik je izrazil dilemo, da je sklep tako formalen, saj je v gradivu zasledil, da dajejo izvajanje vseh dejavnosti Javnemu komunalnemu podjetju Slovenj Gradec. Pri tem je posebej omenil pogrebne storitve in menil, da bomo morali razmišljati, da lahko te storitve opravlja tudi privatno podjetje. Če nekdo to službo opravlja bolje, je prav, da jo tudi dobi.

Župan je pojasnil, da s tem pooblastilom ni zaprta možnost za izdajo koncesije za opravljanje dejavnosti na posameznih področjih. Če bi se pokazala potreba oziroma če Javno komunalno podjetje dejavnosti ne bo opravljal v željenem obsegu, bo občina razpisala koncesijo in jo podelila.

Stanislav Marhat je pripomnil, da če se Javnemu podjetju Slovenj Gradec daje izključna pravica, da skrbi za pitno vodo, potem bi v sklepu moralo biti zapisano oskrba s pitno vodo iz javnega vodovodnega omrežja in enako upravljanje in vzdrževanje stanovanj in poslovnih prostorov, ki so v lasti Mestne občine Slovenj Gradec. Vseh teh ne more upravljati in vzdrževati samo Javno komunalno podjetje, lahko le tista stanovanja, ki so v občinski lasti. Menil je, da bi se moralo natančno zapisati, na kaj se to nanaša.

Edvard Turičnik se je strinjal z razpravami predhodnikov. Nadalje pa je omenil 5. točko 1. člena sklepa, kjer je javna snaga in čiščenje javnih površin. Pred novim letom ga je občanka opozorila, kako slabo je bilo očiščeno okoli upravne enote in načelnica Upravne enote je povedala, da je le to v pristojnosti Javnega komunalnega podjetja. Menil je, da bi Javno komunalno podjetje to delo moralo opravljati bolj vestno, saj je to slika naše občine in tudi podjetja. Nadalje je omenil 7. točko urejanje in vzdrževanje pokopališč ter pogrebne storitve. Že na prejšnji seji je opozoril, da so te storitve zelo drage ne glede na to, da je dobil odgovor, da so stroški v skladu s standardi. Predlagal je, da dejavnosti drugače opredelijo in da se zapiše, da je tudi možno skleniti pogodbo s kom drugim. Konkurenca bo dala boljše opravljeno delo. Ugotavljal je še, da je oskrba naselij s požarno vodo v javni rabi in omenil postavitev hidrantov.

Lidija Požgan je že v uvodni obrazložitvi povedala, da gre tu za legalizacijo dejanskega stanja. Mestna občina Slovenj Gradec je že pred leti sklenila pogodbo o upravljanju objektov, naprav in opreme za potrebe vodooskrbe, odvajanje odpadnih voda, odlaganje komunalnih odpadkov itd., računsko sodišče pa je mnenja, da ta pogodba ne zadošča, ampak mora biti v zvezi s tem sprejet akt

občinskega sveta. Za določene vrste obveznih gospodarskih javnih služb ima mestna občina že sprejete odloke in v vseh teh odlokih je opredeljen način izvajanja gospodarske javne službe. Predlagani sklep je le generalni povzetek dejanskega stanja. Če pa se občinski svet odloči, da bo določeno vrsto gospodarske javne službe opravljal na drugačen način, je treba sprejeti odlok o podelitvi koncesije.

Ker razprave ni bilo več, je **župan** predlagal glasovanje. Svetniki so s o g l a s n o sprejeli

s k l e p : (št.5.1-353)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec sprejme predlog Sklepa o pooblastilu za izvajanje gospodarskih javnih služb v Mestni občini Slovenj Gradec v predloženem besedilu.

AD 6

Obvestilo o podelitvi Bernekerjevih priznanj v letu 2005;

Tomaž Primožič, predsednik Komisije za podelitev Bernekerjevih priznanj je svetnike uvodoma pozdravil in v nadaljevanju podal obvestilo o podelitvi Bernekerjevih priznanj v letu 2005. Najprej je svetnike seznanil, da so na javni razpis prispeli predlogi, da nagrado prejme:

1. Ansambel Štirje kovači – predlagatelji: Primestna vaška skupnost Legen, Primestna vaška skupnost Pameče, Četrtna skupnost Center, Četrtna skupnost Legen – mesto, Primestna vaška skupnost Razbor, Primestna vaška skupnost Šmartno, Primestna vaška skupnost Gradišče, Kulturno društvo Pameče – Troblje, politična stranka LDS – Liberalna demokracija Slovenije;
2. Ljubiteljska gledališka skupina KD Šmiklavž – predlagatelj: Primestna vaška skupnost Šmiklavž in Kulturno društvo Šmiklavž;
3. Milan Petek, arhitekt – predlagatelj: N.Si – Nova Slovenija Krščanska ljudska stranka Mestni odbor Slovenj Gradec;
4. Luka Popič, slikar – predlagatelj: Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec;
5. Marko Košan – predlagatelj: Društvo Hugo Wolf, Zveza kulturnih društev Slovenj Gradec, Kulturno društvo Šmartno pri Slovenj Gradcu, Kulturno društvo Stari trg, Koroški pokrajinski muzej;
6. Uredništvo kmetijske oddaje »OD BRAZDE DO KRUHA« na Koroškem radiu – predlagatelj: MO SLS Slovenska ljudska stranka

Komisija za podelitev Bernekerjevih priznanj v sestavi Tomaž Primožič - predsednik in člani Liza Krpač, Brigita Rajšter, Milena Zlatac, Andrej Makuc, Jože Vrabič in Helena Horvat so na svojem sestanku, dne 12.1.2005, obravnavali vse prispele predloge. V skladu s 23. členom Odloka o podelitvi priznanj Mestne občine Slovenj Gradec (Ur.l. RS, št. 112/03) komisija župana in Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec obvešča, da so se člani po temeljiti razpravi soglasno odločili, da Bernekerjevo nagrado za leto 2005 prejme

- Marko KOŠAN iz Slovenj Gradca, Stari trg 11 – umetnostni zgodovinar in ravnatelj Koroškega pokrajinskega muzeja v Slovenj Gradcu, za raziskovalne, publicistične in strokovne dosežke pri odkrivanju slovenjgraške in koroške umetnostno zgodovinske preteklosti - predlagatelj: Društvo Hugo Wolf, Zveza kulturnih društev Slovenj Gradec, Kulturno društvo Šmartno pri Slovenj Gradcu, Kulturno društvo Stari trg, Koroški pokrajinski muzej;

Nato je podal kratko obrazložitev:

Marko Košan je po diplomi leta 1985 dve leti delal v ptujskem muzeju, zatem prevzel dolžnost kustosa v slovenjgraški galeriji in tam ostal deset let, se za dve leti preselil v Koroški muzej na Ravnah, pred šestimi leti pa je bil imenovan za ravnatelja Koroškega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec. To dolžnost opravlja še danes.

Marko Košan tako od leta 1987 kritično spremlja razvoj likovne ustvarjalnosti na Koroškem, posebej pri srcu pa mu je srednjeveška likovna umetnost (denimo, diplomsko nalogo je naslovil Freske pasijonskega cikla v špitalski cerkvi sv. Duha v Slovenj Gradcu). Sicer pa je objavil mnoge ocene in spoznanja še o drugih umetnostnozgodovinskih pojavih v našem mestu, Mislinjski dolini ali na Koroškem, in to v dnevniku Večer, reviji Odsevanja, strokovnih časopisih, napisal monografski študiji o kiparju Radetu Nikoliću ter slikarjih Franju Golobu in Lojzetu Šušmelju, pripravil več tematskih razstav (Slovenj Gradec in Mislinjska dolina na starih grafičnih upodobitvah, Cerkev na Uršlji gori ob 400-letnici koroškega božjepotnega hrama, Ob 100-letnici smrti skladatelja Huga Wolfa itd.), ob tem za spremljajoče razstavne kataloge zbral ustrezna dokumentirana pojasnila in pojave postavil v zgodovinsko sočasnost. Kot predsednik slovenjgraškega društva Hugo Wolf se je ob 100-letnici skladateljeve smrti zavzel za umetnikovo predstavitev doma in v tujini in sodeloval pri postavitvi več razstav (Slovenj Gradec, Ljubljana, Linz, St. Paul, Fribourg, Como itd.), kjer je ob otvoritvah interpretiral rod, življenje in veličino dela velikega rojaka.

Ob poklicnem delu Marko Košan opravlja še številne druge naloge kot član strokovnih svetov, urednik in sourednik likovnih oz. umetnostnozgodovinskih publikacij ter kot koordinator dejavnosti mesta Slovenj Gradec v Mednarodni zvezi mest glasnik miru, ob različnih priložnostih predava o strokovnih temah ali življenju in delu zaslužnih domačinov (Soklič, Trstenjak), pomaga organizacijsko voditi KD v Starem trgu, s posebnim veseljem pa pojasnjuje različnim skupinam muzejske, galerijske in mestne vrednote naše kulturne dediščine. Skratka: obsežno, specifično, poglobljeno in nenadomestljivo kulturno delo!

V nadaljevanju je **predsednik komisije** svetnike seznanil, da so za podelitev Bernkerjevih plaket prispeli naslednji predlogi:

1. Janez Žmavc – predlagatelj: Kulturno društvo Odsevanja;
2. Mihaela Lenart – predlagatelj: Primestna vaška skupnost Stari trg, MO SLS Slovenska ljudska stranka
3. Milan Smolnikar – predlagatelj: Kulturno društvo Podgorje, Primestna vaška skupnost Podgorje;
4. Ferdo Uršej – predlagatelj: KD Pihalni orkester Slovenj Gradec;
5. Cilka Dreu – predlagatelj: Kulturno društvo Stari trg;
6. Peter Rudl – predlagatelj: Kulturno društvo Pameče – Troblje;
7. Frančiška Čeru – predlagatelj: Društvo upokojencev Slovenj Gradec;
8. Franc Pušnik – predlagatelj: Četrtna skupnost Stari trg;
9. Saša Djura Jelenko – predlagatelj: Koroški pokrajinski muzej;

Komisija za podelitev Bernkerjevih priznanj je obravnavala vse prispele predloge in po temeljiti razpravi so se soglasno odločili, da Bernkerjeve plakete za leto 2005 prejmejo

1. Ferdo URŠEJ, Gradišče 13, 2380 Slovenj Gradec za 45-letno vztrajanje v slovenjgraškem pihalnem orkestru.– predlagatelj: KD Pihalni orkester Slovenj Gradec;
2. Cilka DREU, Podgorska c. 31, 2380 Slovenj Gradec za igralske (in organizacijske) dosežke v starotrški igralski skupini – predlagatelj: Kulturno društvo Stari trg;
3. Peter RUDL, Pameče 76, 2380 Slovenj Gradec za ljubiteljske igralske dosežke v več kot 100 predstavah – predlagatelj: Kulturno društvo Pameče – Troblje;

V nadaljevanju je prebral kratke obrazložitve:

Ga. Cilka Dreu je aktivna članica Kulturnega društva Stari trg že od leta 1954. Še posebej njegove gledališče sekcije, saj je odigrala pomembne vloge v igradah Glavni dobitek, Klobčič, Kadar se ženski razveže jezik, Doktor, Deseti brat, Divji lovec, Celjski grofje, Miklova Zala in še bi lahko naštevali. Ga. Cilka Dreu je vseskozi eden od stebrov ljubiteljske kulture v Starem trgu in v precejšnji meri zaslužna, da je društvo leta 2002 praznovalo 100-letnico aktivnega delovanja. Kot organizatorica in aktivna udeleženka je sodelovala v vrsti pustnih maškarad. Njeno življenje je tesno povezano tudi s petjem, med drugim je bila članica mešanega pevskega zbora Hugo Wolf. Vseskozi je svoje znanje in

izkušnje s svojim vzgledom in nasveti prenašala na mlajše rodove in s tem poskrbela, da ima ljubiteljska kultura v Starem trgu svoj podmladek.

G. Peter Rudl je že kot osnovnošolec je v sebi začutil željo in sposobnost, da se kot amaterski igralec prestavi na odru. Resneje je na odru začel nastopati kot petnajstletnik v gledališki skupini Črneče in od leta 1978 do 1968 odigral približno sto predstav v različnih gledaliških delih. V letu 1990 so ga s sodelovanju povabili Koroški Slovenci iz Avstrije, kjer je v leti 1990 do 1994 sodeloval v dveh velikih projektih. Zadnjih deset let je zelo aktiven pri gledališki skupini KD Splošne bolnišnice Slovenj Gradec in v gledališki skupini Pameče, kjer je v različnih igrah odigral vrsto vlog. Svoje igralske sposobnosti pa je preizkusil tudi v dveh slovenskih igranih filmih. G. Peter Rudl pa sodeluje tudi na prireditvah Odprta vrata Slovenj Gradca, na Srednjeveški tržnici in na koncertih Mošt, vino in glasba v Pamečah. Prav tako pomaga pri organizaciji vseh prireditev v domačem kraju kot organizator, kot recitator in igralec.

G. Uršej Ferdo je redni član orkestra že od leta 1960 dalje. V orkester se je vključil, ko še ni dopolnil svojih 16 let in je eden izmed tistih članov, za katerega lahko trdimo, da so korenine današnjega orkestra. Njegov delež pri obstoju in delovanju pihalnega orkestra je izrednega pomena. Njegova nadpovprečna aktivnost pri delovanju orkestra je zelo pomembna. V svoji karieri ni deloval le kot vzgledni glasbenik, temveč je bil pogosto tudi član odbora, v katerem je prevzemal konkretne naloge in odločno vplival pri posameznih odločitvah. Dolga leta je opravljal arhivska dela, zadnjih nekaj mandatov pa opravlja tudi blagajničarske posle. Sodeluje tudi pri raznih rekreacijskih in zabavnih akcijah. Še posebej rad sodeluje z mladimi, katere usmerja k delavnosti in samobitnosti. Po zaslugi takšnih članov orkester prejema različna visoka priznanja, tako doma kot v tujini.

Župan je svetnike povabil k razpravi.

Edvard Turičnik je ugotavljal, da ne morejo nič več, odločitve so sprejete, nagrade in plakete se bodo podelile, tako kot je odločila komisija. Kljub temu pa je želel nekaj povedati. Dejal je, da nima nič proti Marku Košanu, nasprotno ceni njegovo prizadevanje, strokovnost, kakor njegovo znanje in trud, ki ga vlaga v razvoj kulture mesta Slovenj Gradec. Pa vendar je menil, da je komisija naredila veliko napako, ker ni upoštevala predloga Primestne vaške skupnosti Legen in podelila Bernekerjevo nagrado ansamblu Štirje kovači. Podporo temu predlogu je podalo kar nekaj četrtnih in primestnih vaških skupnosti ter politična stranka LDS, kar v Mestni občini Slovenj Gradec skupno predstavlja polovico prebivalstva. Štirje kovači so pred 50 leti zaigrali in ves čas delajo v skupini in so ime mesta Slovenj Gradec ponesli tako po Sloveniji kot izven naših meja. Marka Košana pa v primerjavi z omenjenim ansamblom pozna veliko manj ljudi. Ponovno je poudaril, da njegovo delo zelo ceni, ampak komisija ne bi naredila napake, če bi mu Bernekerjevno nagrado podelila v naslednjem letu. Štirje kovači so namreč v lanskem letu praznovali 50-letnico in takrat bili predlagali za podelitev občinske nagrade. Komisija za podelitev občinskih priznanj jim le te ni mogla podeliti, saj na podlagi odloka predlog spada na področje Bernekerjevih priznanj. Žal pa jim nagrade tudi Komisija za podelitev Bernekerjevih priznanj ni podelila. Odločitev komisije je dokončna, zato je predlagal, da teh obrazložitev na občinskem svetu v bodoče več ne berejo. Hkrati je predlagal, da komisija v bodoče pri obravnavi upošteva število predlagateljev. Kljub temu pa je vsem, ki so prejeli priznanja izrekel iskrene čestitke z željo, da jih bo to v bodoče bodrilo pri delu, ansamblu Štirje kovači pa v opravičilo in izrazil je upanje, da bodo zaradi tega še kljub temu zaigrali v Slovenj Gradcu na kakem novoletnem plesu.

Alojz Kamnik je svetnike opomnil, da je občinski odbor Liberalne demokracije Slovenj Gradec v preteklem letu predlagal ansambel Štirje kovači za občinsko nagrado, saj je ansambel v tem letu slavil svojo 50-letnico neprekinjenega delovanja. Zato v lanskem letu zanje tudi niso predlagali Bernekerjeve nagrade za njihov pomemben prispevek na razvijanju kulturne dejavnosti naše občine. Poleg njihovega predloga so predlog za občinsko nagrado podali tudi Primestna vaška skupnost Pameče, Primestna vaška skupnost Podgorje in Četrtna skupnost Legen-mesto. Komisija za podelitev občinskih priznanj pri Občinskem svetu Mestne občine Slovenj Gradec pa je ob obravnavi predlogov menila, da je za njihovo delo primernejša Bernekerjeva nagrada in občinske nagrade niso prejeli. Zato

so letos podprli predloge kulturnih društev in vaških skupnosti, ki so letos podali predlog za podelitev te nagrade. Predlog so podali primestne vaške skupnosti Pameče, Legen, Razbor, Šmartno, Gradišče, četrtni skupnosti Slovenj Gradec-center in Legen-mesto ter Kulturno društvo Pameče. Pa tudi te nagrade letos ne bodo prejeli, saj je Komisija za podelitev Bernekerjevih priznanj odločila drugače. Odločila se je namreč za drugega kandidata in nič nima proti temu kandidatu. Vsekakor gre pri njem za zaslužnega delavca na področju kulture, čeprav gre za med občinstvom dosti manj poznane in razširjene oblike kulturnega delovanja v primerjavi z narodno zabavno glasbo, ki jo izvaja ansambel Štirje kovači. Gre pa za bolj elitne oblike kulturnega delovanja. Vse lepo in prav. Prav je, da cenijo naše kulturne ustvarjalce in jih za uspešno delo ustrezno nagradijo. Sam pa se bolj navdušuje nad kulturno dejavnostjo, ki je namenjena širšemu občinstvu, ker jo le to še bolj potrebuje kot elitna družba. Tako se ne more sprijazniti z dejstvom, da občina kot institucija ni našla ustrezne oblike za ustrezno priznanje 50-letnega neprekinjenega delovanja ansambla Štirje kovači. Ansambel Štirje kovači je skozi vsa ta svoja leta delovanja sigurno naredil za promocijo naše občine toliko ali še več, kot je naredil ansambel Avsenik za Slovenijo. Avsenikom je država znala priznati te zasluge, čeprav morda tudi ne dovolj zgodaj, mi pa tega ne zmoremo. Premalo je, da se jim dajejo ustna pa tudi pisna priznanja na raznih njihovih nastopih. Drugačno težo imajo uradna priznanja priznanih institucij, ki morajo odražati voljo in mnenja vseh občanov, če gre za občino. Takšnega priznanja pa ansambel Štirje kovači še nima in menil je, da deli mnenje velike večine občanov te občine, da bi to morali imeti že zdavnaj. V imenu svetniške skupine LDS, ki je bila lani pobudnik za podelitev občinske nagrade ansamblu Štirje kovači, je apeliral na celoten občinski svet in župana Mestne občine Slovenj Gradec, da vsaj letos najdejo ustrezno obliko priznanja, pa četudi bo potrebo podeliti izredno občinsko priznanje. Zaradi zapisnika in da bi bila njegova pobuda tudi bolj upoštevana, jo je županu podal tudi pisno.

Jože Vrabič je dejal, da se mora kot član Komisije za podelitev Bernekerjevih priznanj v tej razpravi oglasiti. Svetnike je opomnil, da je komisija sestavljena iz treh članov profesionalne kulture, treh članov ljubiteljske kulture in sam je član s strani občinskega sveta. Dejal je, da na sestanke te komisije hodi z veseljem, ker ni opredeljen do nobene politične stranke. Če bi podane predloge obravnavale politične stranke, ne ve kaj bi bilo. Verjetno bi se zgodilo kot pred leti, ko Bernekerjeva nagrada ni bila podeljena. Izrazil je prepričanje, da je komisija vse predloge obravnavala korektno in vsi predlogi tako s stranki četrtnih in primestih vaških skupnosti kot ostalih, so bili dobro napisani. Posebej je poudaril, da se je komisija soglasno odločila, da nagrado podeli Marku Košanu. Razpravljali so tudi o ansamblu Štirje kovači in menili, da si oni zaslužijo veliko več kot morda tovrstno nagrado. Treba je razumeti, da so ansambel Avseniki pojem narodno zabavne glasbe v Sloveniji, ampak Prešernove nagrade žal ne morejo dobiti. Ponovno je povedal, da je komisija sestavljena zelo strokovno in zelo prijetno je delati v taki komisiji, ker ni bilo pritiska s strani nobene politične stranke. Povedal je še, da so četrtne in primestne vaške skupnosti, ki so podprle predlog za ansambel Štirje kovači, imele sedem fotokopij, z enako vsebino, samo različne žige in podpise. Svetniki morajo verjeti, da so v komisiji delali pošteno. Če je kakšna možnost je predlagal, da jim mestna občina ali župan podeli posebno priznanje. Opomnil je, da župan ne pozabi na obletnice, le teh se vedno tudi udeleži in podeli priznanje. Glede na sestavo komisije, tudi ti člani komisije zastopajo veliko število ljudi in izrazil je prepričanje, če bi imel občinski svet več komisij tako strokovno imenovanih, bi določene zadeve šle hitreje in boljše skozi.

Alojz Kamnik se je strinjal, da Avsenikom ne pripada v toliki meri Prešernova nagrada za kulturno delo, kajti za Slovenijo so nasploh naredili veliko več, kot samo na kulturnem področju. Zato so prejeli državna priznanja. Sam si je lani zelo prizadeval, da bi ansambel Štirje kovači prejeli občinsko nagrado, kajti tudi ti niso delovali samo na kulturnem področju. Promovirali so Mestno občini Slovenj Gradec v celoti ne samo z igranjem narodno zabavne glasbe. Strinjal se je s stališčem komisije, da morda Bernekerjeva nagrada ni tista, ansambel bi moral dobiti nekaj več, nekaj kar dajejo kot institucija, kot občina oziroma občinski svet.

Stanka Tamše se je strinjala, da ansambel Štirje kovači dobijo občinsko nagrado, vendar je treba najprej popraviti Odlok o občinskih priznanjih. Le ta njihovo delo uvršča na področje Bernekerjevih priznanj.

Župan je nato zaključil razpravo. Izrekel je čestitke vsem dobitnikom Bernekerjevih priznanj in povedal, da bodo le ta podeljena ob kulturnem prazniku.

AD 7

Predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja; - Mnenje k imenovanju ravnatelja Gimnazije v Slovenj Gradcu;

Aleksander Camlek, predsednik komisije je svetnike seznanil, da v mesecu marcu 2005 poteče mandat ravnatelju Gimnazije Slovenj Gradec. Razpis del in nalog je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 138 z dne, 24.12.2004. Na razpis se je prijavil samo dosedanji ravnatelj g. Stane Berzelak, ki tudi izpolnjuje vse predpisane pogoje. V skladu z določili Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja si mora Svet šole pridobiti mnenje lokalne skupnosti. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskemu svetu Mestne občine Slovenj Gradec predlaga, da k imenovanju poda pozitivno mnenje.

Svetniki so brez razprave **s o g l a s n o** sprejeli

s k l e p : (št.7.1-354)

Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec daje pozitivno mnenje k imenovanju Staneta Berzelaka, iz Slovenj Gradca, Gmajna 16 c, za ravnatelja Gimnazije Slovenj Gradec, za naslednje mandatno obdobje.

AD 8

Pobude in vprašanja svetnic in svetnikov;

Župan je svetnike najprej seznanil, da bo proslava ob slovenskem kulturnem prazniku v petek, 4. februarja 2005 v Kulturnem domu Slovenj Gradec. Nato jih je seznanil s predvidenimi datumi sej občinskega sveta v prvi polovici leta 2005. Nadalje pa je povedal, da se je pričela izgradnja poslovne cone v Pamečah in adaptacija objekta Borovo na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu. Povedal je tudi, da so se na krožišču Colatio dela trenutno zaključila, saj čakajo na toplejše vreme, da bodo lahko arheologi nadaljevali s svojim delom. Nato se je javno zahvalil vsem podjetjem in ostalim, ki so s svojimi donacijami pripomogle k nakupu in ureditvi drsališča na Trgu svobode v Slovenj Gradcu. Vse je poimensko naštel.

Nadalje je svetnike seznanil, da je bila v prejšnjem tednu sklicana okrogla miza glede reorganizacije športa v Mestni občini Slovenj Gradec. Prisotni so bili mnenja, da je ustanovitev javnega zavoda za šport preuranjeno. Oblikovali so stališče, da v prvi fazi uredijo razmerje v športni zvezi na tak način, da jo kadrovske okrepijo in tja prenesejo nekatere funkcije in dela, ki jih trenutno opravlja strokovni sodelavec v pisarni za šport na Mestni občini Slovenj Gradec. V roku enega leta pa bodo glede na potrebe nadaljevali aktivnosti za ustanovitev javnega zavoda.

Nadalje je ugotavljal, da pri analizah in razpravah v zvezi z javnim zavodom Zdravstveni dom, Občinski svet Mestne občine Slovenj Gradec, ki je ustanovitelj le tega, nima veliko vpliva. V svetu zavoda je malo članov, ki jih imenuje občinski svet in le ti zelo malo zastopajo mnenja in stališča občinskega sveta. Vedno so lahko preglasovani. Pri taki normativni ureditvi ustanovitvenih aktov teh javnih zavodov, ima občinski svet zelo malo možnosti vplivati na kadrovske zasedbe. V zvezi s tem je predlagal, da pravna služba in Statutarna komisija pregledata in revidirata ustanovitvene akte, pravilnike in statute javnih zavodov Mestne občine Slovenj Gradec.

Nato je svetnice in svetnike povabil, da podajo pobude in vprašanja.

Ivan Gačnik je opomnil, da so lahko občani na informativnem programu KTV Slovenj Gradec spremljali saditev dreves v Parku miru na Štibuhi in tam ima vsako drevo svojo ploščico. Omenil je, da je prejšnji župan z županom mesta Arai iz Japonske pred leti za Splošno bolnišnico posadil ginko drevo in opozoril, da ta ploščice nima. Predlagal je, da se tudi temu drevesu da ploščica.

Nadalje je opozoril, da je v zelo slabem stanju ograja pri Zdravstvenem domu v Slovenj Gradcu. Le ta je potrgana in polomljena, ob cesti od Splošne bolnišnice do Zdravstvenega doma pa je ogromno smeti. Pravo smetišče je tudi na desni strani od Zadruga do pokopališča v Starem trgu, zelo onesnažen je tudi Tisnikarjev spomenik na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu. Opozoril je tudi, da je bilo prejšnji teden okrog cerkve Sv. Elizabete zelo poledenelo.

Edvard Turičnik je opomnil, da so pred nekaj meseci razpravljali o stanju v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec. Opozorili so predvsem na težave na področju ginekologije. Od takrat se ni nič zgodilo oziroma se stvari še bolj zapletajo. Takrat jim je bilo očitano, da je to politični predvolilni golaž. Po pol leta so se zadeve glede volitev umirile in ni bil takrat predvolilni golaž, niti vmes, niti danes. Ampak marsikoga skrbi, kaj se dogaja tako v zdravstvenem domu kot v splošni bolnišnici. Ob takratni razpravi je bilo rečeno, da koncesije na področju ginekologije ni možno podeliti. Vendar se je čez noč polovica koncesije podelila Zdravstvenemu domu Ravne na Koroškem. Zakaj se druga polovica ne bi podelila Zdravstvenemu domu Slovenj Gradec in bi Marjan Lužnik, dr. med. tam opravljal svoje storitve. Izrazil je bojazen, da stvari polzijo iz rok in da se institucije, ki so življenjskega pomena za Mestno občino Slovenj Gradec, selijo v druge občine. Pri tem je opozoril na nekaj državnih služb, ki so sedeže preselile v druge občine in hkrati izrazil bojazen, da bodo Slovenj Gradcu odvzeli naziv mestna občina. Nekaj bodo okoli tega morali doreči. Sam ima informacijo, da bo 2. februarja 2005 v Slovenj Gradec prišel minister za zdravje in bodo na sejo povabljeni vsi župani koroških občin. Županu je predlagal, da problematiko glede bolnišnice iznese na tem sestanku. Ponovno je omenil področje ginekologije, da za pacientke, ki jih je imel Marjan Lužnik, dr. med., ne sprejemajo podpisov. Navedel je podatek, da je Frenk Krištofelc, dr.med. imel le nekaj čez tristo pacientk. Zanima ga in prosi za pisni odgovor, koliko od teh pacient ima sedaj v Ravnah na Koroškem, ker se jih je nekaj preusmerilo tja. Vidi se, da je v splošni bolnišnici nekaj hudo narobe, namenoma teh žensk ne spustijo naprej, nenazadnje pa te ženske bolehajo. Nadalje je opozoril, da se v splošni bolnišnici zmanjšuje število postelj in nato je potrebno odreagirati. Postavil je tudi vprašanje kako je z gradbenim dovoljenjem glede prizidka in ali so projekti dokončani. Opozoril je tudi da v splošni bolnišnici zaposleni nimajo dodatnega izobraževanja in izrekel nezadovoljstvo glede zdravnikov, ki ne znajo slovenskega jezika. Povedal je še, da bodo celotno zadevo predstavili tudi poslancu Zmagu Jelinčiču Pemenitemu.

Župan je predlagal, da se problematika glede Splošne bolnišnice Slovenj Gradec obravnava na razširjenem sestanku Odbora za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti.

Ana Praprotnik je podprla razpravo svetnika Edvarda Turičnika in prav tako opozorila na težave na področju ginekologije. Prav tako je podprla predlog župana, da se skliče razširjen sestanek Odbora za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti. Predsedniku odbora je predlagala, da sestanek čimprej skliče.

Jože Cehner se ni strinjal s svetnikom Edvardom Turičnikom, da v Splošni bolnišnici zaposlenih ne pošiljajo na izobraževanje. Teh se udeležujejo predvsem zdravniki, prav tako pa že izvajajo aktivnosti glede prakse študentov z medicinske fakultete v Mariboru. Nadalje pa je opozoril, da so na avtobusni postaji v Slovenj Gradcu razbili javne sanitarije. Izgradnja le teh je zahtevala visoka finančna sredstva, zato je zaradi poškodovanja izrekel nezadovoljstvo.

Marko Čevnik je iznesel problem občana Ferda Rožena iz Trobelj, saj so na njegovem zemljišču že dalj časa neurejene razmere na področju odvodnjavanja fekalnih voda zgornjega dela naselja Pameče II. Ob njegovi stanovanji hiši je bil v preteklosti položen kanal za odvod meterornih vod iz zgornjega naselja Pameče II, preko katerega so speljane vse meteorne vode in ne samo meteorne, ampak tudi vse fekalne vode iz tega naselja. Predlagal je, da to problematiko čimprej rešijo.

Župan je sejo zaključil ob 20.15 uri.

DIREKTOR OBČINSKE UPRAVE
MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC
mag. Ksandi JAVORNIK

ŽUPAN MESTNE OBČINE
SLOVENJ GRADEC
Matjaž ZANOŠKAR